

# РЕШЕНИЕ

№ 332

гр. Разград , 02.07.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – РАЗГРАД** в публично заседание на трети юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ЦВЕТАЛИНА М. ДОЧЕВА**

при участието на секретаря **ГАНКА АНГ. АТАНАСОВА**  
като разгледа докладваното от **ЦВЕТАЛИНА М. ДОЧЕВА** Гражданско дело  
№ 20203330101679 по описа за 2020 година

Предявени са искове по чл.200 КТ.

Депозирана е искова молба от Д. АТ. АТ., които претендира сумата от 45000лв., обезщетение за претърпени неимуществени вреди в следствие на трудова злополука от 13.06.2018г., ведно със законната лихва от 14.06.18г. до окончателното изплащане на паричното задължение, както и сумата 395 лв., представляващи обезщетения за претърпени от него имуществени вреди - разходи за рехабилитационен курс, в следствие на трудова злополука от 13.05.2018г., ведно със законната лихва върху претендираните главници, считано от 14.06.2018г. до окончателното изплащане на паричното задължение. Претендира и разноски.

Страните са сключили трудов договор № 87/10.05.2018г, по силата на който ищецът е бил ангажиран по трудово правоотношение в ответното дружество на длъжност „шофьор“ на товарен автомобил за осъществяване на международен транспорт, с код по НКПД 8332206. Мястото на извършване на работата му било Кралство Холандия. Трудовият договор бил прекратен със заповед № 28/08.02.2019г. на основание чл. 325, ал. 1, т.1. КТ. На 13. 06. 2018 г., в периода на действие на трудовия договор, Д.А. осъществявал доставка с товарен автомобил в гр. Венделшайм, югозападната част на Федерална република Германия. Ищецът пристигнал около 13:00 на адреса и предприел действия по подготовка за разтоварване на стоката от товарния отсек на автомобила. На мястото имало мотокар, с който да се осъществи свалянето на продуктите от ремаркетото, тъй като нямало рампа. Тъй като липсвала стълбата за качване и слизване на товарния отсек, А. се налагало да бъде повдигнат с виличните рогове на мотокара, заедно с количката за разтоварване. По време на издигането А. усетил раздрусване на мотокара, загубил равновесие, а дясната му ръка

попаднала е движещата се рама на мачтата на мотокара, която смачкала четирите му пръста. В резултат на злополуката А. получил тежки увреждания на дясната си ръка, в областта на дланта и пръстите. 1 Работодателят е заявил злополуката като трудова, видно от изходяща от него декларация за трудова злополука вх. № 5101-16-20/19.07.2018 г. в ТД на НОИ. С разпореждане № 19/25.07.2018 г. на НОИ — Териториално поделение — Разград, злополуката, в резултат на която А. е получил наранявания, е обявена за трудова злополука, по смисъла на чл. 55, ал. 1 от КСО. Разпореждането е влязло в законна сила на 11. 08. 2018г. Било издадено и експертно решение на ТЕЛК. В следствие на трудовата злополука ищецът претърпял неимуществени вреди, изразяващи се в болки, страдания, лишения и неудобства които подлежат на възмездяване от ответното дружество, тъй като злополуката, довела до увреждането на дясната ръка на Деян А. е трудова по смисъла на чл. 200, ал. 1 КТ и ответното дружество е отговорно за претърпените от ищеца имуществени и неимуществени вреди. След инцидента, на 13.06.2018г., А. бил откаран в професионална клиника по смешна медицина в Лудвигсхафен, където бил приет за лечение. Пръстите му били силно увредени. Загубил много кръв и му прилошавало от болка. При проведените медицински и рентгенови изследвания установили следните наранявания: тежка разкъсно-контузна рана от показалеца до малкия пръст в дясно, саваскуларност на средния пръст и безименния пръст и хипоперфузия на малкия пръст (прекъсване на пръстовата артерия А5-А9), фрактура с надробяване на костта на средна фаланга на показалеца; Фрактура на главата на проксималната фаланга на средния пръст; Фрактура с надробяване на костта на проксималната фаланга на безименния пръст; Нестабилност на проксималната интерфалангиална става на малкия пръст с хрущялно нараняване. Получил и руптура на сухожилието на показалеца и малкия пръст/ откъснати над 50%, показалец с дефектен ход). Била проведена оперативна интервенция за поставяне на игли на Киршнер в средната фаланга на десния показалец, игли на Киршнер в дисталната проксимална фаланга на средния пръст, както и външен РІР свързващ фиксатор. Защити били две дорзални вени. Била поставена ортеза на средната част на китката. На следващия ден, 14.06.2018г., се наложило да се извърши допълнителна интервенция за обработка на раните, тъй като било констатирано венозен застой в дланта. Отокът на дланта бил изключително силен. Назначена била и антибиотична терапия за период до 24.06.2018г. Болничният престой на А. бил съпроводен с изключителни болки и страдания. Изпитвал страх за състоянието си. Вероятността от това да загуби завинаги хватателна способност на дясната ръка, а дори някои от пръстите си го съсипвала. Болката в ръката била постоянна и силна. Не бил в състояние да се грижи самостоятелно за хигиената си. Далеч от домашната обстановка и близките си, А. се чувствал потиснат. Силната болка нарушила съня му, което влошило общото му състояние. Болничният престой продължил 9 дни, като на 22.06.2018г. бил изписан и насочен за домашно лечение. Контузията на А. била изключително тежка. Изпитвал силна болка. Изпитвал страх, 2 че няма да се възстанови и да може пълноценно да работи и да се издържа. Не бил в състояние да ползва дясната си ръка продължителен период от време, което го поставило в зависимост от трети лице. Това се отразило негативно на емоционалното му състояние и на качеството му на живот. Не бил в състояние да се

грижи за своята хигиена, да пазарува, и да си приготвя храна и да извършва елементарни действия от бита. Дълго време не бил в състояние да работи, което довело до откъсване от обичайната му среда и допълнително влошило емоционалното му състояние. Силната и непрестанна болка в ръката довела до влошаване качеството му на сън. Липсата на пълноценна отмора влошило общото му състояние. Наложило се да промени обичайната си позиция за спане. Периодът на възстановяване бил мъчителен и продължава и към настоящия момент. Състоянието му налагало чести прегледи от ортопед. Извършвани били рентгенови изследвания за проследяване възстановителни процес. При един от последните медицински прегледи, лекар ортопед, разяснил на А., че прогнозата за възстановяване движението на пръстите е негативна. Налагало се извършване на скъпоструваща операция, която той не може да си позволи. А. страда от сериозен дефицит в движенията на средния и безимения пръст и не може да свива пръстите си в юмрук и до настоящия момент. Не е в състояние да вдига тежки предмети, което го потиска като мъж. С оглед на неговата работа като шофьор, нарушената хватателна способност му пречи и да извършва елементарни дейности по поддръжка на автомобила. Изпитва болки при продължително шофиране и често ползване на скоростния лост. Не може да извършва действия от бита. Изпитва болка при вдигане дори на леки предмети. При промяна на времето също усеща болки. Ищецът провел интензивни курсове по рехабилитация, но въпреки това хватателната способност на дясната му ръка не е възстановена. Посетил „Специализирани болници за рехабилитация-Национален комплекс“ ЕАД филиал Нареченски бани за периода от 6.09.2018 до 13.09.2018г. Проведените процедури били съпроводени в болки и лишения. Въпреки проведения курс не бил постигнал съществен резултат

Ответникът УЛУСОЙ-БГ ООД оспорва обстоятелството ищецът да е претърпял трудова злополука на 13.06.18г. Твърди, че е налице умишлено причиняване на увреждането от страна на работника предвид неговите самоволни действия. В условията на евентуалност, твърди че настъпването на трудовата злополука е резултат на проявена груба небрежност. Считат така заявената претенция за претърпени неимуществени вреди в размер на 45 000 лв. за прекомерна с оглед начина на настъпване на увреждането, неговия характер, продължителността и степента на интензитет на болките и страданията. Относно 3 претърпените имуществени вреди, считат че претенцията е изцяло неоснователна.. Оспорват твърдението в исковата молба, че ищецът след като се качил на мотокара е усетил раздрусване, изгубил е равновесие, поради което дясната му ръка попаднала в движещата се рама. Видно от приложеното по делото Разпореждане на НОИ, трудовата злополука е настъпила, тъй като работникът се е подпрял на рамата на мотокара. Това се потвърждава и от собствените му обяснения, дадени скоро след случката. Самоволните действия на ищеца, изразяващи се в качване на вилиците на мотокара и подпираме върху движещата се рама, са в абсолютно и грубо противоречие с всички технологични изисквания при боравене с подобна машина. Подобно безотговорно поведение би следвало да се квалифицира като умишлено причиняване на увреждането. В условията на евентуалност, ако се приеме, че не е налице умисъл, считаме че ищецът с действията си е допринесъл на 95 % за трудовата

злополука, като е допуснал груба небрежност по смисъл на чл. 201, ал. 2 от КТ. В тази връзка, следва да се има предвид и обстоятелството, че преди събитието, на дата 10.05.2018г., работникът е преминал начален инструктаж по безопасност и здраве при работа. При определяне размера на обезщетението следва да се изхожда от критериите, заложиени в Постановление № 4 от 23.XII.1968 г. на Пленум на ВС. В точка II от цитирания акт е посочено, че обезщетението се определя от съда по справедливост като това понятие не е абстрактно. Тя се извежда от преценката на всички конкретни обстоятелства, които носят обективни характеристики - характер и степен на увреждане, начин и обстоятелства, при които е получено, последици, продължителност и степен на интензитета. При определяне размера на дължимото обезщетение за неимуществени вреди се преценяват вида и тежестта на причинените телесни и психични увреждания, продължителността и интензитета на претърпените физически и душевни болки, други страдания и неудобства, стигнало ли се е до разстройство на здравето и т.н. . В настоящия случай, като се вземе предвид начина на настъпване на увреждането и мащабите на нанесените поражения върху ръката, считат че претенцията в размер на 45 000 лв. се явява крайно прекомерна. В допълнение следва да се посочи, че след претърпяната злополука няма данни ищецът да е с трайно намалена работоспособност. Претенцията за имуществени вреди в размер на 395 лв. е неоснователна, тъй като от представените доказателства не става ясно за какво точно са изразходвани тези средства. В приложените фактури като услуги са записани „ПРО ЗДРАВЕ“ и „Туристически данък. Тази информация по никакъв начин не доказва, че фактурата касае медицински дейности, които да са свързани с претърпяната трудова злополука. Дори и да се приеме противното, че сумите се дължат, считат че лихва за забава върху главницата се дължи след завеждането на исковата молба, тъй като вредата е от такова естество, че предполага отправянето на покана до длъжника. Такава не е представена по 4 делото. В условията на евентуалност, считаме че лихва се дължи не от датата на трудовата злополука, а от датата на извършване на разходите, а именно 05.11.2019г.

Третото лице-помагач ЗАД“Армеец“ оспорва исковете по основание и по размер. Дори да бъдат уважени исковите претенции срещу ответното дружество, то дължимото обезщетение следва да бъде с правно основание чл. 200 от КТ, което не обвързва ЗАД “Армеец“. Отговорността на застрахователя не е тъждествена и не покрива отговорността на работодателя по чл.200 КТ. Разпоредбата на чл.200 КТ урежда неограничената имуществена отговорност на работодателя, който следва да възмезди, изплащайки обезщетение, всички имуществени и неимуществени вреди, причинени от трудовата злополука, докато отговорността на застрахователя е само до поетото със застрахователния договор задължение - да плати определения размер на застрахователната сума при настъпване на риска. В този смисъл и предмет на застрахователния договор не е отговорността за дължими от него суми за обезщетения, а живота и телесната цялост на застрахованите работници и служители. Третото лице не оспорва, че е налице договор за застраховка “Трудова злополука“, сключен съгласно Наредбата за задължително застраховане на работниците и служителите за риска “Трудова злополука“, обективиран в застрахователна полица

№0000650543, с период на действие 0.00 ч. на 23.12.2017 г. - 24.00 ч. на 22.12.2018 г. ЗАД "Армеец" отговаря до определен лимит, посочен в нея. Съгласно чл. 17 от Наредба за задължително застраховане на работниците и служителите за риска "трудова злополука", застрахователят носи отговорност за причинени вреди на здравето на работниците и служителите при трудова злополука до размера на застрахователната сума, определени в договора за застраховане. Задължението на застрахователя е по силата на сключения застрахователен договор, а не за обезщетяване на претърпените от пострадалия неимуществени вреди. В този смисъл и застрахователят и работодателят на пострадалия работник носят отговорност на различни основания, както посочихме по-горе. Застрахователните отношения са договорни - обемът на застрахователното покритие, поетите рискове и начинът на плащане зависят от волята на страните по договора, в случая - "Улусой - БГ" ООД и ЗАД "Армеец". За да се осъществи плащане от страна на застрахователя на застрахователно обезщетение по договор, следва да е налице настъпило застрахователно събитие, т. е. събитие, вследствие покрит от застраховката риск, както и постъпила претенция от страна на застрахованото лице, заедно с всички необходими документи, както е посочено в чл. 7, ал. 2 от НАРЕДБА за задължително застраховане на работниците и служителите за риска "трудова злополука" (НЗЗРСРТЗ). 5 Застрахователят дължи плащане по задължителна застраховка "Трудова злополука" след постъпило искане от застрахованото лице/неговите наследници и след представяне на всички изискуеми, съгласно чл. 11 от НЗЗРСРТЗ, а именно: писмено искане; Копие от застрахователния договор; Препис от акта за смърт и удостоверение за наследници; Разпореждане от съответното териториално поделение на НОИ за приемане на злополуката за трудова; Други документи, имащи значение за определяне на застрахователната сума или обезщетение. Към настоящия момент, пострадалият ищец Д.А. не е предявил пред ЗАД "Армеец" претенция за изплащане на застрахователно обезщетение. Поради тази причина и в застрахователното дружество не е образувана ликвидационна преписка (щета) във връзка с процесното събитие. Съгласно чл. 9, ал. 2 от НЗЗРСРТЗ, при трайно намалена работоспособност обезщетението е процент от застрахователната сума за съответния работник или служител, равен на процента трайно намалена работоспособност на работника или служителя, установен от съответния компетентен орган на медицинската експертиза на работоспособността. В ал. 3 на същия член е посочено, че при временна неработоспособност се изплаща процент от месечната брутна работна заплата на работника или служителя, при която е сключена застраховката, за всеки започнат месец временна неработоспособност, в зависимост от продължителността на загубената работоспособност: над 10 до 30 календарни дни включително - 3 на сто; над 30 до 60 календарни дни включително - 5 на сто; над 60 до 120 календарни дни включително - 7 на сто; над 121 календарни дни - 10 на сто. Процентът на трайно намалена работоспособност се определя от съответния компетентен орган на медицинската експертиза на работоспособността, съгласно Наредбата за медицинската експертиза на работоспособността. Съгласно чл. 7 ал. 2 от Наредбата, временната неработоспособност и степента на трайно намалената работоспособност се удостоверяват с болнични листове и експертни решения, издадени от съответния компетентен орган на

медицинската експертиза на работоспособността. Към исковата молба не са представени никакви документи, от които да се направи обоснован извод дали е налице временна неработоспособност или трайно намалена работоспособност. Правят възражение за съпричиняване от страна на пострадалият, доколкото същият с действията си е допринесъл за настъпилия вредоносен резултат, като с действията си е поставил живота и телесната си цялост в опасност и допринесъл за увеличаване на степента на телесните си увреди, нарушавайки правилата за безопасна работа. Видно от приложеното Разпореждане №19 от 25.07.2018 г. на НОИ, трудовата злополука е настъпила, тъй като работникът се е подпрял на рамата на мотокара. Същото се потвърждава и от обясненията, дадени от ищеца, след настъпване на злополуката. Тоест, единствена 6 причина за настъпилата злополука са действията на пострадалото лице, което е нарушило правилата за безопасна работа. С действията си ищецът А. е нарушил императивните разпоредби на Кодекса на труда. С оглед на изложеното, считат, че поведението на работника следва да бъде окачествено като груба небрежност, доколкото лицето не е положило и най-минималната грижа за опазване на телесната си цялост. Отделно от горното, считат, че изпълнението на дейността, при която е пострадал ищецът по никакъв начин не попада в задълженията му, съгласно трудовия му договор. В тази връзка, считат, че отговорността на работодателя следва да се намали, поради наличието на съпричиняване от страна на пострадалото лице. От представените с исковата молба писмени доказателства не става ясен точния механизъм на настъпване на злополуката. Относно привличането на ЗАД "АРМЕЕЦ" в процеса като трето лице - помагач на страната на ответника – считат, че привличането им за неоснователно, доколкото регресен иск на работодателя за платеното по чл.200 КТ би бил неоснователен. Считат, че ответника не е активно материалноправно легитимиран да претендира изплащане на застрахователната сума по процесния договор. В настоящия процес легитимиран да претендира пред застрахователя е единствено и само пострадалия. Предвидената от законодателя задължителна застраховка има двойно предназначение - обезпечавя както интереса на наетите на трудов договор лица, така и финансовия интерес на самия работодател. Независимо от изложените характеристики, работодателят - застраховащ по договора, не разполага с правната възможност да претендира заплащане на уговорената застрахователна сума в своя патримониум. Горното следва както от общите разпоредби на Кодекса за застраховането - чл. 343, ал.1 КЗ, така и от изричните специални разпоредби, уреждащи процесния вид застраховка - чл. 459, ал.4 КЗ, във връзка с чл. 448, ал. 7 от Кодекса и чл.10 НАРЕДБА за задължително застраховане на работниците и служителите за риска "трудова злополука". При настъпване на застрахователно събитие право на пряк иск към застрахователя има само лицето, което има право да получи застрахователната сума. Приемането на противната теза, че застраховащият е легитимиран да претендира заплащането на застрахователната сума би означавало приравняване на режима на задължителната застраховка със застраховката "злополука" върху трето лице, която е уредена в нормата на чл. 443 КЗ. При този вид застраховка застраховащият сключва договор, чийто предмет е животът, здравето или телесната цялост на трето лице. При настъпване на застрахователно събитие, застрахователната сума се изплаща на

застрахования, а не на пострадалото лице. Фигурата на застраховател и застрахован се сливат. Този договор обаче има сила само, ако е сключен с изричното писмено съгласие на третото лице - чл.443, ал. 1, изр.2 КЗ. На второ място, законът не урежда наличието на личен регресен иск на работодателя - застраховател срещу застрахователя, в случаите, когато отговорността по чл. 200 КТ е погасена чрез пълно заплащане на дължимото обезщетение. На основание чл. 202 КТ, за изплатеното на пострадалия или на неговите наследници обезщетение работодателят има право на иск срещу виновните работници или служители. Други регресни притезания не са 8 предвидени. Финансовият интерес на работодателя при процесната застраховка се изчерпва с възможността за приспадане на междувременно заплатените суми от застрахователя в хипотезата на чл.200 ал.3 КТ. Ако сумата, платена като застрахователно обезщетение, е равна или надхвърля размера на сбора от обезщетенията за имуществени и неимуществени вреди, които дължи работодателят съгласно чл.200 КТ, тогава последният се освобождава от задължението си напълно. Когато платеното от застрахователя е по-малко от дължимото от работодателя, последният дължи разликата между двете суми. Бъдещи определени, но незаплатени застрахователни суми не се приспадат от размера на дължимото от работодателя обезщетение. В случай, че застрахователят осъществи последващо плащане в полза на застрахования, то нововъзникналият факт би легитимирал работодателят да иска от правоимащите лица платеното в повече. Работодаелят би могъл да претендира пряко от застрахователя заплащане на застрахователно обезщетение за реализираната по отношение на него отговорност по чл. 200 КТ, само когато е налице застраховане на работодателската му отговорност. В случая обаче такъв договор за застраховка не е сключен. Плащането на дължимото обезщетение по чл. 200 КТ съставлява изпълнение на собствен, а не на чужд дълг. Плащането не се ползва с погасителен ефект спрямо вземането на застрахования към застрахователя, поради което право на регрес не би могъл да възникне. Застрахователната сума при настъпване на застрахователно събитие при Договор за застраховка "Трудова злополука" не притежава пряко обезщетително действие, а се заплаща наред с другите обезщетения. Изводът се подкрепя с оглед уреденото в чл. 448, ал.2 КЗ - съотношение между застрахователната сума, която изплаща застрахователя и обезщетението за вреди, претърпени от застрахованото лице било то от прекия причинител или от друг застраховател. Застраховката "трудова злополука" няма пряк обезщетителен характер и с оглед това, че използваният легален термин за дължимото при настъпване на риска не е "застрахователно обезщетение", а "застрахователна сума" - чл. 448 КЗ. Дори да бъдат уважени исковите претенции срещу ответното дружество, то дължимото обезщетение следва да бъде с правно основание чл. 200 КТ, което не следва да обвързва ЗАД "Армеец". Застрахователят и работодателят на пострадалия работник носят отговорност на различни основания. Предвид гореизложеното, молят съда да отмени Определението (Разпореждането), с което ЗАД "АРМЕЕЦ" е привлечено като трето лице - помагач на страната на ответника. На самостоятелно основание, при условията на евентуалност, оспорват размера на претенцията за неимуществени вреди. Считат същата за силно завишена, несъответстваща на обичайно присъждащите суми за обезщетения за събития,

настъпили през 2018 г. Считат, че предявеният размер не е редуциран с приноса на пострадалия ищец за настъпването на 9 процесната злополука. Оспорват изцяло и претенцията за имуществени вреди, тъй като по никакъв начин не е доказана връзката им със събитието. Във връзка с оспорването на главните искове, оспорват изцяло претенциите за лихви и разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по реда, приема за установено от фактическа страна следното: Ищецът е работил при ответника по силата на трудов договор №87/10.06.18г. на длъжност „шофьор“ на товарен автомобил за осъществяване на международен транспорт с място на работа Кралство Холандия. С постъпване на работа на ищеца е проведен инструктаж по безопасност и здраве при работа. На 13.06.18. между 07 и 15ч., ищецът следвало да достави с т.а. рег.№\*\*\*\* в гр.Венделсхайм,ФРГ 17 европалети почистващи препарати с бруто тегло 11400кг., с размери в товарни метри 8.30м. и 3бр. IBC контейнери 1000л. отново почистващи препарати.

По обяснения на ищеца тъй като фирмата нямала разтоварна рампа, при разтоварване, за да влезе в ремаркетото се наложило да стъпи на вилиците на могокара, с който щяло да се извърши разтоварването. За да запази равновесие, ищецът се подпрял на рамката на мотокара, без да погледне къде точно се подпира. Пръстите му попаднали между подвижната и неподвижната рамка на мотокара и поради минималното разстояние между тях били премазани.

Непосредствено след инцидента ищецът бчил заведен в болница, където в рамките на една седмица му били направени две операции, за които факти ищецът представя медицинската документация в превод от немски език. След като бил изписан се прибрал в България ,където продължил лечението си. Трудовият договор между страните е прекратен на основание чл.325 ал.1 т.1 КТ със Заповед №28.08.19г.

Съгласно заключението по назначената СТЕ механизма на трудовата злополука е установен по обясненията на ищеца, а ивено Д.А. се е качил върху вилиците на мотокар, за да бъде повдигнат върху ремаркетото, подлежащо на разтоварване. За да запази равновесие, при движението нагоре на подвижната рамка на мотокара, върху която са закрепени вилиците, Д.А. се подпрял на рамката. Без да погледне къде точно се подпира, пръстите му попаднали между подвижната и неподвижната рамка на мотокара и поради минималното разстояние между тях били премазани. Действията на пострадалия работник не са съобразени с изискванията за безопасност при боравене с мотокар. По време на работа с такъв мотокар е абсолютно недопустимо наличието на хора на вилиците на мотокара. С това си действие пострадалия не е положил грижа да опази здравето и живота си. Освен това според длъжностната характеристика гези действия не попадат по никакъв начин в задълженията на шофьора.

Съгласно заключението по назначената СМЕ настъпилите усложнения се изразяват в дефицит в движението на травмираните пръсти и силно нарушената хватателна функция,



анатомичната деформация на пръстите, контрактура на 4-ти 5-ти пръсти, [намалена чувствителност, изтръпване и нарушено кръвооросване на далечните части на пръстите; загуба на мускулна сила. Описаните в медицинската документация травми: -тежка разкъсно-контузна рана от показалеца до малкия пръст в дясно с прекъсване на пръстова артерия А5-А9;полифрагментна фрактура на средна фаланга на показалеца;фрактура на главата на основната фаланга на средния пръст;полифрагментна фрактура основната фаланга на безименния пръст;нестабилност на междупръстовата става основна/средна фаланга на малкия пръст с хрущялно нараняване;разкъсване на сухожилието на показалеца и малкия пръст;разкъсване на две вени на Гърба на средния пръст сочат действието на твърд тъп предмет върху гърба на пръстите на дясна ръка с леко косо направление: от средната фаланга на показалеца към основните фаланги на 3-ти, 4-ти и 5-ти пръсти.Уврежданията са получени по механизма на притискане и размачкване и е възможно да са резултат от попадане на дясната ръка на пострадалия в „щвижеуата се рама на мачтата на мотокара“ - както е посочено в исквата молба. Множествената мекотъканна травма и фрактурите на фаланги на пръстите са довели до трайно затруднение в движението на десния горен крайник за срок повече от един месец. Обичайно имобилизацията при такъв вид счупвания се налага за срок от 45дни, а след шест седмици може да започне активна рехабилитация. Според Експертизата срока за "възстановяване при такава комбинирана травма е 6 месеца. След полученото увреждане на 13.06.2018г. е проведено лечение в пълен обем:спешна оперативна интервенция за възстановяване на меките тъкани, вкл. и разкъсани съдове и налагане на остеосинтези - К-игли за показалеца и средния пръст, външен фиксатор за 4-тия;последващо активно наблюдение от специалист ортопед- травматолог и курсове рехабилитация. Към датата на прегледа - 21.02.2021 г. е отминал периода за възстановяване, но такова не е постигнато. Налице са трайни последици - дефицит във функцията на активната дясна ръка както в дейностите от ежедневиия живот, така и невъзможност да полага труд като шофьор.

По делото са разпитани две свидетелки: Д. П., сестра на ищеца твърди,че е узнала за злополуката от бившата съпруга на брат си. Това било м.юни 2018г. Свидетелката се свързала с него по мобилния телефон непосредствено след операцията. Д. й казал, че при разтоварване претърпял инцидент, като пръстите му едва се държали. Съобщил й ,че ще му правят още една операция, като не знае какво точно е състоянието му. Ръката му била превързана и в шини. Стоял в болницата общо една седмица, през която му направили и втората операция. Като се върнал в България ръката му била шинирана и превързана. Месец след това свалили шините в гр.Варна, като брат й можел да мърда само един от пръстите си. Започнали раздвижване във Варна. После брат й ходил в Павел баня, Наречен, Поморие. Средния пръст бил по-добре, но безименния и кутрето не може да ги сгъва. На няколко пъти Д. опитвал да започне работа като шофьор, но без успех тъй като не можел да се справя с поддръжката на камиона, разтоварване. Сега бил на борсата. Според свидетелката съпругата на ищеца го напуснала седмица след злополуката. След като се върнал от Германия брат й бил на силни обезболяващи. Емоционално бил много притеснен дали ще може да се оправи

и да работи. Понастоящем Д. живее с майка им, като свидетелката често ги обикаля. След инцидента за хигиената на Д. се грижела майка им, за къпане, за събличане. Първия път брат ѝ ходил на рехабилитация ходи във Варна за 10 дни, след това го изпратили в Павел баня, в Наречен и Поморие. Имало някакво подобрение, но безимения пръст си останал така. Брат ѝ споделил, че във Варна му предлагали присаждане на става. Брат ѝ няма постоянна работа и няма възможност да се подложи на тази операция, но има желание. Към момента ръката го боли, болката се хронифицирала, при студено време криел ръката в джоба.

Св. Й. Х., майка на ищеца твърди, че месец юни 2018г. Разбрала за инцидента от внучка си, която говорила с баща си по „лаптопа“. Тя самата се чула се със сина си на втория или третия ден. Звучал много зле по телефона. Като се върнал не можел да се обслужва, тъй като пръстите му били шинирани, с железни шини на дясната ръка и превързка. Д. бил силно уплашен и изпитвал силни болки. Пръстите му се държали само на кожата. Изпитвал притеснение, че няма да се възстанови ръката му. Според свидетелката жена му го остави заради злополуката, защото нямало да може да печели пари. Тези страхове продължили два, три месеца. И сега чувства болки, като е студено. След инцидента сина ѝ живее при нея, сам. В началото не бил в състояние да си приготвя сам храна. Хранел се с лявата ръка, като свидетелката слагала и прибираща масата. Не можел да си закопчае ризата, да си вдига ръката. Не можел да си обуе обувките. Ходел с чехли или мокасини. Емоционалното сина ѝ се повъзстановил, но физически- не. Все още го пръстите го болят. Сега сина ѝ не може да си намери работа, не може да се упражнява професията си, защото няма сила и стабилност в дясната ръка. За да се подобри състоянието на ръката Д. ходил на рехабилитация в Поморие, Павел баня, Наречен. Сега вече може да шофира, но само лека кола, тъй като държи волана с два пръста. След инцидента сина ѝ се опитал да работи в транспортни фирми, но не може да издържи. Работи два- три месеца и се отказвал.

Злополуката е призната за трудова с разпореждане №19/25.07.18г. на ТД на НОИ-Разград.

Срешение №2066 от 075/20.05.2021г. на ищеца е определена 60% трайно намалена работоспособност /от трудова злополука/, като преди това същата е била 40% /от общо заболяване/. Водещата диагноза е множествени счупвания на пръсти /състояние след фрактура на проксимални фаланги на 2,3 и 4 пръст на дясна ръка. Установените като съпътстващи общи заболявания са:ИБС.САП при усилие на 2 ФК при КАС-едносъдова болест. Състояние след PCI на LAD с имплантация на 2 DES.Хипертонична болест 3 стадий,ум.висока степен, СФ.Хипертонично сърце,Захарен диабет. Противопоказани условия на труд са:тижък физически и нощен труд, натоварване на дясна длан и пръсти.

Ищецът предсатвя доказателства, че бракът му е прекратен по взаимно съгласие с решение №4388/05.11.18г. по гр.д.№15505/18г. на РС-Варна.

Въз основа на изложеното от фактическа страна, от правна страна съдът намира следното: Страните нямат спор относно фактите, че е налице трудова злополука със служител на ответника по време на изпълнение на трудовите му задължения. Същите не

спорят и относно начина /механизма/, по който е настъпила трудовата злополука и настъпилите травматични увреждания.

Въпреки това, при наличието на заявено искане за намаляване на обезщетението поради груба небрежност, съдът следва да изложи мотиви относно механизма на увреждането, за да отговори на въпроса за наличието или липсата на груба небрежност.

Съгласно обясненията на ищеца е участвал в разтоварната дейност, като се налагало ищецът да се качи в ремаркетото на камиона. Тъй като фирмата получател на товара не разполагала с разтоварна рампа, а ремаркетото на камиона нямало стълба, се качил на вилиците на наличния мотокар, с който товарът щял да бъде пренесен. Ищецът неволно се подпрял в движещата се рама на мотокара, който смачкал четирите му пръста.

Спор между страните представлява факта дали в обема от трудови задължения на ищеца влиза участие в товаро-разтоварни дейности на управлявания от него товарен автомобил и дали поведението на ищеца по време на разтоварните дейности следва да се окачестви като проява на „груба небрежност“ от негова страна.

По делото е приложена длъжностна характеристика на длъжността „Шофьор на тежкотоварен автомобил-12 и повече тона /международни превози/. Основните длъжностни задължения касаят правилната експлоатация на автомобила и опазването на товара, и по-специално: проверка на техническата изправност на МПС както в началото на курса, така и по време на преvoза, хигиената в МПС, както и своевременното водене пътната документация. Единственото задължение на шофьора на товарния автомобил касае проверка на състоянието на товара по време на път. Шофьорът осъществява организационни връзки и взаимоотношения с автомонтъорите и товаро-разтоварните работници. За изпълняване на длъжността ищецът е следвало да познава нормативните актове и вътрешните инструкции, свързани със ЗДвП, устройството на МПС, изискванията на производителя за неговата експлоатация, реда за изискванията за извършване на ремонтни работи на МПС и нормативните изисквания за безопасност на труда при превоз на товари и противопожарна безопасност.

Изхождайки от горепосочените длъжностни задължения и отговорности безспорно се установява, че ищецът като Шофьор на тежкотоварен автомобил не е имал задължение на по товаренето и разтоварването на товара, а е бил длъжен само да проверява неговото състояние по време на път, т.е. шофьорът има задължение по отношение на товара само и единствено по време на път. Товаро-разтоварните дейности са били задължение на работници, с които ищецът е бил организационно свързан. Именно защото ищецът не е имал задължение за товарене, респ. разтоварване по длъжностна характеристика същият не е бил длъжен да е запознат с Наредба №10/07.12.04г. за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при работа с електрокари и мотокари, тъй като длъжността му няма никакво касателство с такива транспортни средства. Същият не е следвало да бъде запознат и с

Наредба №12/30.12.05г. за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при извършване на товаро-разтоварни работи. Не е съществувало и отговорното задължение на работодателя да запознае работника с тези наредби и да проведе необходимия инструктаж.

По делото е приложена служебна бележка за проведен начален инструктаж по безопасност и здраве при работа на 10.05.18г., когато ищецът е започнал курса. Доказателства за провеждан ежедневен инструктаж съгласно Наредба РД-07-2 за условията и реда за провеждане на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите. Непровеждането на ежедневен инструктаж безспорно е нарушение на трудовото законодателство относно задължението му за предоставяне на здравословни и безопасни условия на труд, но същото не касае предмета на спора.

Съгласно инструкцията за укрепване на товари при превоз на товарни автомобили, на шофьорите се забранява: да отварят и затварят покрива на полуремаркетото по опасен начин; да влизат в полуремаркетото по време на товарене. Изключение: за да се откачи товара от крана, достъпът е разрешен само след оценка на риска на място и вземане на мерки за безопасност; да докосват товара или повдигащото устройство, или да ги направляват с ръце; да стъпват върху групажните и странични дъски на полуремаркетото, както и върху металните вертикални греди (канати); да скачат от полуремаркетото или товаро-разтоварната рампа; да оперират с машини собственост на товародателя/товарополучателя (кари, включително и ръчно водими електрокари, повдигателни съоръжения и др); да преминават под повдигнат товар или в опасна близост до него; да се преместват или стоят между товара и неподвижна точка. Задължително всички дейности свързани с обезопасяване на товарите и корекции по него, да се извършват с предоставените лични предпазни средства (сигнална светлоотразителна жилетка, обувки с метално бомбе и противохлъзгаща подметка, ръкавици защитни, предпазни очила, каска ударозащитна). Ако товарът е течен или прахообразен, задължително е използването на предпазни очила, за избягване на случайно увреждане на очите. Шофьорите следят постоянно състоянието на личните предпазни средства и при установяване на неизправности по тях, уведомяват определените длъжностни лица, за своевременното им набавяне. За всички тези забрани ищецът е инструктиран с първоначален инструктаж. Последващ ежедневен инструктаж работодателят не е провеждал. Този факт обаче е ирелевантен, тъй като на ищеца не е поверена работа с мотокар, за да е могъл работодателят да предвиди, че неговия работник ще използва същия, за да се каси в ремаркетото. В случая ищецът е проявил груба небрежност, като е използвал по нерегламентиран начин вилиците на мотокара, за да се качи в ремаркетото на камиона. По този начин той е пренебрегнал както техническите правила за безопасност, така и елементарните житейски и логически такива, че транспортното средство е пригодено за повдигане на товари, а не на хора. Използването на мотокара не по предназначение безспорно повишава максимално риска от настъпването на трудова злополука. Нещо повече самият ищец твърди, че не е бил внимателен и за да запази равновесие, неволно е се опрял на рамката на мотокара.

Ищецът обосновава поведението си с липсата на стълба на товарния автомобил. По делото не се установява дали този вид ремарке, респ. полуремарке фабрично е снабден със стълба или с други средства за качване във вътрешността му. Първоначалният инструктаж за безопасност на труда, проведен от работодателя включва и начините за достъп до вътрешността на ремаркетото. Недоказано е твърдението на ищеца за липсата на предоставен безопасен достъп до вътрешността на ремаркетото. Ако твърди липсата на стълба, ищецът е следвало да уведоми за това ответника, тъй като негово задължение е да следи за техническата изправност на повереното му МПС, за което той е първоначално инструктиран.

Воден от гореизложеното, съдът намира че е налице съпричиняване от страна на ищеца, като се изхожда от конкретно установените данни. Причинителят на вредите отговаря за тези вреди, които са в причинна връзка с неговото поведение, а за вредите, които не са в причинна връзка, той не може да бъде отговорен. В случая поведението на ищеца не може да се ибвърже с неосигурени от работодателя безопасни условия на труд, нито в интерес на работодателя, доколкото в длъжностната характеристика на ищеца е посочено, че товаро-разтоварните дейности се извършват от определени за това лица, като нито по трудова функция, нито по възлагане от работодателя, а самоволно ищецът е предприел действия по качване на вилиците на мотокора, от които несъмнено става ясно, че е възможно възникването на злополука, но самонаД.о се е надявал да ги предотврати. При конкретно установените данни по делото, съдът намира, че следва да бъде приета степен на съпричиняване от 80%.

При определяне на размера на обезщетението за неимуществени вреди, съдът съобрази обстоятелствата, при които е настъпила злополуката, възрастта на работника, получените травматични увреждания на престите на дясната ръка, претърпените от това болки и страдания, продължителността на оздравителния процес, наличието на трайни последици - дефицит във функцията на активната дясна ръка както в дейностите от ежедневиия живот, така и невъзможност да полага труд като шофьор, притеснение за понататъшното си препитание.

Ето защо съдът намира претендирания размер от 45000 лв. за справедлив. Като се съобрази степента на съпричиняване от 70%, то на ищеца се следва обезщетение за неимуществени вреди в размер на 13500 лв.

Обезщетението за имуществени вреди следва да бъде определено аналогично и се дължи до размера на 118.50 лв.

На страните се следват съразмерно разноски. Ищецът претендира разноски само за експертиза, но такива същият не е правил. Възнагражденията до двете назначени експертизи са заплатени изцяло от ответника.

Ответникът е сторил разноски в размер на 3150 лв., от които 2650 лв. за адв. възнаграждение. Ищецът е направил възражение за прекомерност на изплатеното адв. възнаграждение, което

съдът намира за основателно. Минималният размер на дължимото адв.възнаграждение при заявления мат.интерес от 45395лв., съгласно чл.7 ал.2 т.4 от Наредба №1/09.07.2004г. е 1891.85лв., като нито фактическата, нито от правната сложност могат да обоснове по-големия размер. От така определеното адв.възнаграждение на ответника се следват 70% или 1324.30лв., като общо дължимите му разноски са 1674.30лв.

По изложените съображения, съдът

## **РЕШИ:**

ОСЪЖДА УЛУСОЙ-БГ ООД, ЕИК 201587467 гр.Разград, представляван от пълномощника адв.Д. Д. да заплати на Д. АТ. АТ., ЕГН \*\*\*\*\* от гр.Старо Оряхово, представляван от пълномощник адв.Б.Р. сумата от 13500лв. /тринадесет хиляди и петстотин лева/, явяваща се обезщетение за причинени неимуществени вреди от трудова злополука от 13.06.2018г., сумата от 118.50лв. /сто и осемнадесет лева и петдесет стотинки/ обезщетение за претърпени имуществени вреди, двете ведно със законната лихва, считано от 14.06.18г. до окончателното им изплащане и сумата 1674.30лв./хиляда шестстотин седемдесет и четири лева и тридесет стотинки/ съдебни разноски КАТО ОТХВЪРЛЯ исковете по чл.200 КТ до първоначално предявените размери над горепосочените суми да 45000лв. обезщетение за причинени неимуществени вреди и до размера на 395лв. обезщетение за причинени имуществени вреди КАТО НЕОСНОВАТЕЛНИ.

ОСЪЖДА УЛУСОЙ-БГ ООД, ЕИК 201587467 гр.Разград да заплати по сметка на РРС държавни такси в размер на 544.74лв.

Решението е постановено ПРИ УЧАСТИЕТО на третото лице-помагач ЗАД“Армеец“, ЕИК 121076907 на страната на ответника.

Решението подлежи на обжалване пред РОС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

**Съдия при Районен съд – Разград:** \_\_\_\_\_